

## EMPERYALİZM SOSYALİST ÜLKELERLE İLİŞKİLERİN GELİŞMESİNİ ENGELLEMELİK İSTİYOR

*Ankara'da yayınlanan Bayram gazetesinde çıkan makalenin Yürüyüş dergisindeki özeti, 6 Eylül 1978,*

Biz sosyalistlerin her zaman belirttiği gibi, Türkiye emperyalist-kapitalist dünya ilişkileri ağı içinde olmakla, NATO, CENTO, AET gibi emperyalist kuruluşların içinde bulunmakla esasen Batılı ülkelere bağımlı duruma girmiş bir ülkedir. Ne var ki, 1950'li yıllara kıyasla 1970'lerde Türkiye'nin dış politikası bir hayli farklıdır. 1960'lı yıllardan itibaren Türkiye ekonomik koşulların zorlamasıyla Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle ilişkilerini geliştirme yoluna gitmiştir; iki taraflı ekonomik, teknik ve daha dar ve isteksiz ölçüde kültürel anlaşmalar yapılmıştır. Sekiz aylık CHP hükümeti döneminde bu gelişmeler, uluslararası ilişkilerde yumuşamayı vurgulayan bir siyasal belge imzalanması, Sovyetler Birliği ile dış ticaret hacminin artırılması, Türkiye'nin dış ticaretinde ve dolayısıyla üretiminde bir istikrar unsuru olacak uzun süreli bir ticaret anlaşması girişimleri düzeyine ulaşmıştır. Batılılar bu gelişmeye dur deyip kesin set çekmek kararındadırlar.

[...]

Türkiye kapitalizmi gelişmesinde öyle bir noktaya varmıştır ki, bağımlı olduğu dünya kapitalizmi onun gereksinimleri ve ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. Batılıların Türkiye'ye dayattığı öneriler Türkiye kapitalizmini geliştirici değil, engelleyici, durdurucu niteliktedir. Kaldı ki Batı -emperyalizm- istese de (istememez ya) Türkiye'nin döviz kredi ihtiyaçlarını yıl yıl ardına karşılayamaz. Kendisi derinleşen bir bunalım içindedir, Türkiye'nin ihtiyaçları ise hızla büyümektedir. Türkiye nesnel ekonomik koşulların zorlamasıyla sosyalist dünyaya açılmıştır. Aynı zorunluluklar artarak devam etmektedir. Türkiye dış ticaret hacmini büyültmek, ihracatını artırmak ve bu artışı güvence altına alabilmek, dolayısıyla da üretimini istikrara kavuşturabilmek; politik takıntısı olmayan düşük faizli, uzun vadeli krediler bulabilmek, en ileri çağdaş teknolojiyi alıp üretebilmek için ve de bölge barışını ve güvenliğini sağlamaştırabilmek için Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle iyi komşuluk, dostluk, karşılıklı güven ilişkilerini tüm olanaklarıyla geliştirmek durumundadır.

[...]

Çözüm: işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin sınıfsal güçler dengesinde emperyalizme ve burjuvaziye üstün politik güç haline gelmeleridir. Geleceklerdir de. Kimsenin şüphesi olmasın. Toplumun gidişi bu yöndedir.

*Yürüyüş, Sayı 179, 12 Eylül 1978*